etiam. quid ſi teſtator liberauit eum ab onere rationis
reddende: vide quod ſcripſi. eo. ti. Johannes. in penul.
q. vbi etiā aliquid de modo ratiōis reddēde. ⁊ ī Spe.
p̄dic. §. nunc vo. ver. ſed nunquid ſecundum dictum.
a ¶ Exigere. Nota ꝙ duo ponit ⁊ vt diuerſa. ꝑ quod
videtur ꝙ iſti ex
ecutores etiā or/
dinarijs non pe/
tentibus ratio/
nem reddere de/
beant: ſi tamen
offerunt: ſed or/
dinarius non re
cipit: eis non im
putabitur. de re/
gu. iur. imputa/
ri. lib. vj. Jo. an.
b ¶ Exemplū.
ſ̄. ca. com. de of/
fi. ordi. ca. j. cum
ſuis concor.
c ¶ Debita. Ar/
bitraria: ex quo
certa ſtatura nō
eſt. de offi. deleg.
de cauſis.
d ¶ Priuile/
gio ſ̄. ca. proxi. et
vide quod ibi dicam.

re: ipſis q̄z ordinarij ab eiſdē
abſq; dolo fraude ſeu negli/
gentia: de ſuſcepte executio/
a nis officio teneantur exige/
re rationem. Illos quos cir/
ca id deliquiſſe repererint: in
b c aliorum exemplum pena de/
bita quocunq; non obſtante
d priuilegio punituri. De ſe/
pulturis. Clemens quin/
tus in concilio Viennenſi.

Excommunicati ſunt etiam
exempti: qui in caſibus non
premiſſis defunctos ſepeliūt
in cimiterijs tempore interdi
cti: vel qui ſcienter ſepeliunt
excommunicatoſ publice: no
minatim interdictos: vel ma
nifeſtos vſurarios. Joh. an.

Eos qui pro ca. I
prie temeritat' au/
dacia defunctorū
corpora nō ſine cō
e f temptu clauium eccleſie in ci
g miterijs interdicti tempore ī
h caſibus non conceſſis a iure
i k vel excōmunicatos publice:
l m aut nominatim interdictos:
n o vl' vſurarios māifeſtos ſciēt
p ſepelire p̄ſumūt: decernimus

Diuiſio Eos qui. ¶ Primo punit. Secūdo tollit ob
ſtantia. ibi: Nullo. Et ꝑ hoc ꝙ dicit eos: in/
cludit cuiuſcūq; ꝓfeſſionis viros clericos et
laicos: includit etiam mulieres. ⁊ de hoc de elec. gene/
rali. li. vj. e ¶ Clauiū. De exceſ. p̄la. c. fi. ⁊ de pe. c. fi. et
no. ꝓ pluralitate clauiū de hoc remiſſionē dedi: ꝯ ſum.
tri. c. j. ad fi. f ¶ Cimiterijs. Si igit̃ in campis ⁊ locis
priuatis eos ſepeliant: nō eſt locus huic pene. qꝺ intel
ligo etiā ſi locus ille eſſet vicinus vel cōtiguus eccl'ie vl'
cimiterio: quia exquo ad vſum cimiterij nō eſt per epi/
ſcopum benedictus. de cōſe. diſ. j. nemo. nō erit locꝰ hu/
ic pene. quare aūt in cimiterijs corpora ſepeliant̃: vide
no. xiij. q. ij. cuʒ grauia. g ¶ Tempore. Quo tempore
interdicta eſt eccleſiaſtica ſepultura. de pe. ⁊ remiſ. ꝙ in
te. de priui. vt p̄uilegia. h ¶ A iure. Hoc dicit ꝓpter
clericos qui ſeruauerunt interdictum. quibus concedi/
tur eo tempore ſepultura cum ſilentio ⁊ abſq; cāpana/
rum pulſatione: vt in predi. decre. ꝙ in te. ⁊ ꝓpter pri/
uilegiatos circa confratres. de quibus in p̄di. decre. vt
p̄uilegia. In quattuor vo feſtiuitatibus in quibus eo
tempore celebrari poteſt alta voce ⁊c̃. de quibus in de/
cre. vlti. §. penul. de ſen. excō. li. vj. nō puto poſſe mortu
os ſepeliri. licet multotiens fuerit cōtrariū obſeruatuʒ.
⁊ hoc bene ꝓbat decre. cum ⁊ plantare. §. ꝙ ſi. de p̄uile.
⁊ ille. §. qui diebus illis pmittit participationē diuino/
rum: de audiendis officijs loquitur nō de ſacrament̃.
quod patet ex diuiſione capituli. Item ceſſat cauſa ibi
dem expreſſa de ſpe recōciliationis. i ¶ Excommuni
catos. Ab homine vl' a iure. ⁊ intelligas de excōmuni/
catione maiori. de ſen. excō. ſi quē. licet eni excōmunica
ti minori ſic decedētes ſepeliēdi nō ſint: vt no. Inno. c.
ti. ſacris. huic tamen pene tūc locꝰ nō eſſet. de here. qui
excōicati ſunt ſp̄aliter fuerat ꝓpulſum. de here. c. ij. j. rn̄.
li. vj. k ¶ Publice. De hoc de re iudi. ad ꝓbādum.
Quis dica/tur publi/ce excōica/tus de excep. exceptionē. in glo. pe. que glo. nō placet ſimpli
citer q̄ ad caſum iſtū. licet eni fatear illū publice excōi
catum cōtra quē publice lata eſt ſententia: licet denun/
ciatꝰ nō ſit. cū p̄di. decre. ad ꝓbandū: nō dicat publice
nunciatū: ſʒ publice excōicatū. nō tamen fateor ꝙ hoc
ip̄o ꝙ excōmunicatꝰ eſt ꝑ iudicē loco quo iudicare cō/
ſueuit p̄ſentibus officialibus ſuis ⁊ ptibꝰ: vl' altero cō/
tumaciter abſente dicat̃ publice excōmunicatuſ: ſed ex
qualitate fori multitudine. ſ. vl' paucitate officialium ⁊
aſtantiū dicatur
publica vel non
publica: ita ꝙ in
h veritas rei pō
deretur: vt quo
ad hūc caſum vi
deamus an p̄ſu/
mantur ſepelien
tes ſcire: vel ſal/
teʒ ſit caſus quo
ſit eis imputan/
duʒ ſi ignorarūt
quod publice ſci
ebatur. xij. q. ij. q̄
⁊ humanis: alś
poſſet eſſe occul/
tus: licet per iu/
dicē i bancho co
rā duobꝰ vl' tribꝰ
teſtibꝰ fuerit ꝓ/
mulgata. facit i
auc̃. de litigi. §.
omnem vo. coll'.
viij. ad hoc mouet mens ⁊ rō iuris p̄ponderāda vbis.
⁊ qꝺ alle. ibi in glo. nō ꝓbat: vt ibi dixi. ⁊ vltra iura q̄
cōiter allegātur de do. ⁊ ꝯtu. c. fi. de eo q̄ mit. i poſ. c. fi.
de eo q̄ cog. cōſang. c. fi. de cle. nō reſi. ex tuc. ff. de inſti.
ac. ſʒ ⁊ ſi. §. j. ⁊. ij. bn̄ fac̃ Cle. ſ̄. ꝺ elec. cām. §. vez. ⁊ fac̃
ſ̄. ꝺ iudi. diſpēdioſaʒ. ꝺ fo. cōp. q̄uiſ. ⁊ fac̃ qꝺ no. Cōpo.
de cōſue. cū dilectꝰ. qꝺ ſcripſi de elec. i la. in glo. magna
circa fi. ⁊ ꝑ hoc ꝙ dicit publice: dico ꝙ ſi eſſet occultus
dato ꝙ ſepeliēs ſciret nō eſt locus huic pene. An vo ſit
locus excōicationi minori. no. de p̄uil'. ad hoc in. j. glo.
addit̃ aūt hic pena ad penā quā ſtatuit decre. epiſcopo
rum. de p̄uil'. li. vj. que ꝑ hanc ſublata non ſunt.
l ¶ Nominatim. Cōcor. de p̄uil'. cum ⁊ plantare. §. ex/
cōmunicatos. ⁊ vide qꝺ ibi no. ad idē. e. ti. vt p̄uilegia
de p̄ben. in Lateran̄. de cle. excō. ꝓpoſuit. ⁊ eſt ſi. ſ̄. ca.
com. de vi. ⁊ hone. cle. c. j. ⁊ ꝑ hāc lrām ⁊ p̄dictas ſiles
videtur ꝙ poſſit in cimiterio ſepeliri interdictus non
nominatim: dummodo locus interdictus non eſt.
m ¶ Interdictos. Videtur ſufficere ꝙ interdictuʒ ſit
tale ꝙ p̄uet ſepultura: vt ī caſu de ſen. excō. is cui. ij. re/
ſponſo. li. vj. facit qꝺ ſcp̄ſi poſt Inno. ⁊ Hoſt. ſ̄. e. ti. ſa
cris. n ¶ Manifeſtos. Qui ſint manifeſti: no. ꝺ vſu.
c. j. ⁊. ij. ī p̄n. li. vj. ⁊ itelligas niſi cautū ſit ꝺ reſtituēdo:
vt ibi: ⁊ puto ſufficere q̄ ad ſepulturā: nō dico q̄ ad va
lidandū ipſius teſtamentū qꝺ teneat̃ poſt mortem. qꝺ
verum intelligo in illo qui iuſſit ſatiſfieri de vſur̃. alś
enim nō ſufficeret cautio heredū cū deceſſerit in pecca
to. de vſu. qꝛ in omnibꝰ. ⁊ hoc ꝓbat lr̄a illius decreta.
q̄ꝗ. de vſu. li. vj. in p̄n. ⁊ fi. j. rn̄. accumulat̃ auteʒ hec
pena ad penā p̄dictam Lateran̄. concil'. que adhuc ho
die locum habet cum expreſſe ſublata non ſit.
o ¶ Sciēter. Req̄rit ergo ſcientiā hec excōicatio. con/
cor. de ſen. excō. ſignificauit. ⁊. c. cum deſideres. ⁊ de he
re. c. ij. ī p̄n. li. vj. p ¶ Sepelire. Hic occurrūt dubia
q̄ p̄ncipis declarationē plꝰ q̄ʒ gloſantis opinionē expo
ſcunt. ſ. an portantes ad ſepulturā q̄ tn̄ nō ſepeliūt ſint
excōicati. Itē q̄rit̃ de ꝯcomitātibꝰ funꝰ. Idē de fodien
tibꝰ: fabricātibꝰ vl' aperiētibꝰ ſepulchrū. Itē de platis
clerici vl' miſtris eccl'iaꝝ i quarū cimiterijs ſepeliūt̃ q̄

ſi nō ꝓhibēt vel patiunt. Itē de his clericis vel laicis q̄ portant cereas cruces ⁊ ſimilia. Et circa h̄ aduertendū q̄ quāq̄ iura ꝓhibēt in cimiterio ſepeliri: vt hic ⁊ de priuil. ad h̄. de ſen. excō. is cui. li. vj. Quāq̄ in cimiterio tumulari. e. ti. ſacris. Quāq̄ ſepulture tradi. de vſuris: q2 in oib⁹. de here. ca. ij. j. rñ. lib. vj. Quāq̄ ad ſepulturā admitti. ꝟ. ō vſur. q̄q̄. li. vj. de priuil. epōꝝ. Quāq̄ ſepulture clericos intereſſe de rap. ſuper eo. Quāq̄ corpa cum pſalmis ad ſepulturaꝫ duci. xxiij. q. v. placuit. Quāq̄ iubent ſepultura carere. de tornea. c. j. de pe. ⁊ re. omis. Quāq̄ ꝑcipiūt ex cimiterio ſubterrari. de ſta. mo. cū ad monaſteriū. Quāq̄ ꝑmittūt cū ſilentio tumulari. de pe. et re. qḋ in te. cū ḡ h̄ puniat ſepellentē nō admittentem interessentē vel cooperātē. ſepelire aūt ē mortuū humo/vel tumulo ꝯdere. videt ſolos humo vel tumulo corp⁹ imponētes liga/tos eſſe: facit ꝓ h̄ eq̄ras ne ex vni⁹ funere multitudo li/get. Itē ꝯſtat qḋ portātes et ꝯcomitātes vel fabrican/tes ſi non ſeq̄ret talis ſepelitio excōicati non eſſent. In ꝯriū eſſet hec ꝯſtitutio ludibrio ſi vnus ſolus ribaldus vel ſeruiēs ꝑ quē poterit id expediri ligari dicat reliq̄s vſitatis pompoſe ⁊ ſolēniter expeditis. a ¶ Subiacere. alios caſus q̄b⁹ q̄s ipſo facto excōicat ꝑ has Clemē. vide no. ꝟ. de ſen. excō. c. j. hāc aūt penā locū hr̄e nō puto in alijs caſibus q̄bus denegat ſepultura: q̄s habes no. eo. ti. ex parte. de ſta. mo. c. ij. ⁊ c. cum ad monaſterium. Quid de illo q̄ ſepelit manifeſtū vſurariū excōicatū pu/blice noiatim iterdictū ⁊ tꝑe interdicti: nūq̄d vna vel q̄druplici excōicatione ligabit ex h̄ facto: vide de h̄ plene qḋ ſcripſi in q̄one Gualterij: ſiue tñ vna ſola ſiue pluri/bus ſentētijs ex his diuerſis cauſis q̄rū q̄libet ꝑ ſe ſuffiat excōicat⁹ dicat: planū eſt qḋ de oib⁹ debet ſatiſfa/cere ⁊ ab oibus abſolui: de quo ſatis no. de offi. ordi. ex parte. de ſen. excō. cū ꝓ cā. b ¶ Niſi pri⁹. Cōcor. Cle. ꝟ. de ſequeſt. poſ. c. vno. ⁊ vide qḋ ibi no. c ¶ Eis q̄bus. Sed q̄ ſunt hi: forte intellexit de his q̄rū fauore fuerāt late ſnie excōicationis vel iterdicti in loca vel ꝑſonas q̄ ad vſurarios illos q̄b⁹ fieri debebat reſtitutio: ſi q̄ etiā violentia in his fuiſſet illata clericis vel miniſtris illis etiā fiat ſatiſfactio. Item ſi illoꝝ corpa vel oſſa diſcerni pñt exhumāda ſunt. e. ti. ſacris. ⁊ in hoc vltimis tribus caſib⁹. ſed q̄d de ꝑmor̄ dic q̄ ſi ille fuit penitēs licet nō debuerit ſepeliri: tñ nō exhumabit ſaltē poſt relaxatuꝫ iterdictū: vt no. de ſen. excō. ſi ciuitas. in glo. pe. li. vj. et no. Inno. et Hoſti. in decre. vl. de exceſ. pla. ad fi. et fa. qḋ no. de ſen. excom. a nobis. ij. in glo. pe. etiam Inno.

ipſo facto excōicationis ſnie
a ſubiacere a q̄ nullaten⁹ abſol
b uant: niſi prius ad arbitrium
c dioceſani epi eis q̄bus ꝑ pre/
miſſa fuerit iniuria irrogata
ſatiſfactionē exhibuerint cō/
d petentem: nullo eis circa pre
miſſa exemptionis: vel q̄uis
e f alio ꝓuilegio ſub q̄cunq̄ for/
ma verboꝝ ꝯceſſo aliqualiter
ſuffragante. Idem in eodē.

Pars que titulum reſpicit hoc intendit. Predicatores et minores in locis ſuis libere ſepeliunt illos qui hoc libere elegerint. De funeralibus tamen ⁊ quibuſcūq̄ obuentionibus ⁊ relictis etiam de quibus alias nō debetur canonica quartam et non vltra ſoluent eccleſie parochiali. b. d. Iohan. an. ca. II

D Uduꝫ a Bonifacio pa
pa octauo predeceſſore
noſtro infraſcripta edita de/
cretali Benedictus papa vn/
g decim⁹ ꝑdeceſſor noſter aliā
illius reuocatoriam ꝓmulga
uit: que quia vt probauit effe
h i ctus nedum pacis ab aucto/
re ipſius ſperante fructū non
attulit: quinimo diſcordie ꝓ
k qua ſedāda ꝓceſſerat: fomen
l tum non modicū miniſtrauit
m nos eam oino caſſantes aliā
a prefato Bonifacio editam
n ſacro inſtante et approbante
concilio innouamus: ſubijciē
o tes tenorem illius qui dino/
ſcitur eſſe talis. ¶ Bonifaci
us epiſcopus ſeruus ſeruoꝝ
p dei ad perpetuam rei memo/
q riam. ¶ Super cathedram
preeminentie paſtoralis diui

⁊ Hoſti. in ꝑdi. decre. vl. q̄ penitēs q̄ ſepult⁹ nō fuit in cimiterio ꝓpē iterdictū: relaxato interdicto dꝫ in cimite/rio ſepeliri. Inno. alle. de ſen. excō. cū illoꝝ. et Hoſtien. in predi. decre. a nobis. ⁊ dicunt q̄ ex quo penitens eſt: mortuaria ab eo licite recipi pñt: cū ꝓ ipſo ſit orandum alle. xj. q. iij. que cūq̄. ſecus ſi nō fuiſſet penitens. lxxxviij. diſt. c. ſi. ⁊ vide q̄ poſt eoſ dixi. de ſen. excō. cū volūtate. ſi intelligas de mor/tuarijs. i. que ipe penitēs ō loco interdicto reliq̄d in morte veꝝ puto. Idē ſi intelligas de mortuarijs q̄ poſtea darent cū funere: ſepulto in cimiterio poſt relaxatum interdictū. ō funeralib⁹ ꝟo q̄ darent cuꝫ funere ſepulto ō facto tꝑe interdicti nō puto cleri/cos licite ꝑcipe poſſe: q2 viderēt ꝑticipare delicto d ¶ Eis. Sic ſe pelientibus. e ¶ Priuilegio. Vt ſi priuilegia ti eſſent ꝯtra de/cre. j. de priuil. li. vj. f ¶ Quacūq̄ forma. Arg. q̄ generalia ⁊ derogatoria verba ſufficiāt: fa. de here. ſicut. ꝟ. c. xxi. ꝟ. nos eteni. ⁊ ꝑ Dy. de re. iur. q̄ ſemel. li. vj.

D Udū. ¶ Due ſunt ꝑncipales ptes. In ꝑma pro/emiū Clemētis innouās in ꝯcilio ꝯſtitutiōeꝫ Bo/nifacij: ⁊ caſſans reuocatoriā Bñdicti. In ſcḋa ꝯſtitu/tio. ibi: Bonifaci⁹: que ſubdiuidit in titulū ⁊ ꝯſtitutio/nē. ibi: Sup cathedrā. que ꝯſtitutio ꝑmittit exordiū: in q̄ dicit ſe vigilē circa ſcandala cleri tollenda. Scḋa. ibi: Ab olim narrans diſcordiā ꝑdicatoꝝ et minoꝝ cū clero ſup ꝑdicatōib⁹ ꝯfeſſiōib⁹ ⁊ ſepulturis. Prio ꝓuidet circa ꝑdicatōes. Scḋo. ibi: Statuim⁹. circa ꝯfeſſiōes. Tertio. ibi: Hmōi: circa ſepl'turas. Quarto. ibi: Nos eteni: reuocat ꝓuilegia ꝯſuetudies ſtatuta ⁊ pacta ꝯria. Quinto. ibi. Ceterū hortat ⁊ ꝑcipit ꝑdictos ordines ⁊ ꝯfeſſores ipoꝝ ꝑ clerū benigne tractari: ⁊ ꝯtra facientib⁹ cōminat. g ¶ Aliā. Que incipiebat iter cūctas. h ¶ Nedū. Nō attulit fructū qḋ eſt. ꝟ. i ¶ Ab auctore. Benedicto. k ¶ Fomētū. i. nutrimētū. l ¶ Miniſtrauit. ſi. de eta. ⁊ q. ad aures. m ¶ Oino. Si. de imu. ec. q̄m. n ¶ Inſtāte. Multotiēs dixi q̄ ꝯcilia fieri ꝓuilegiatis vel exeptis nō expedit: qḋ collige ex h̄ Vieñ. ꝯci. h̄: ⁊. ꝟ. c. xx. ⁊. ꝟ. ti. xx. c. vno. et. ꝟ. de ſup. neg. ꝑla. q2 reglares. de ſta. regu. attēdētes. de rel'. do. q2 ꝯtingit. ō iurepa. vt ꝯſtitutio. de ꝓuil'. religioſi. ⁊ c. archiepō. de pe. ⁊ re. abuſiōib⁹. de ſen. excō. c. j. o ¶ Tenorē. Si. de ꝯfir. vti. vel inuti. c. pe. p ¶ Memoria. Vide qḋ no. de re iudi. ad aplice. i. j. gl. li. vj. q ¶ Sup cathedrā. ſm Hu. grecū eſt ⁊ ponit ꝓ alta vel excelſa ſede iudicis ꝑſidētis: ⁊ cō/ponit a cathos qḋ eſt ſedes ⁊ edra qḋ eſt ſponda: quaſi ſpondata ſedes. ponit etiā ꝓ ſede doctoris. vñ in Gre/

Diuiſio

Cathedra

na diſponēte clemētia ꝯſtitu/
a ti: ⁊ ſi multis ⁊ arduis que in
b c amplū romane curie alueum
d vndiqꝫ cōfluūt q̄ſi torrens ꝑ
grauemur negocijs: curis ex
citemur īnumeris: cogitatiōi
bus plurimis diſtrahamur:
circa id tn̄ feruentibꝰ votis in
e tendimꝰ: vacamꝰ inſtantiꝰ: ac
operoſe ſtudiū ſollicitudinis
impendimur: vt ad diuini noīs
gloriā exaltatiōeȝ catholice fi
dei ⁊ ꝓfectū fideliū aīarū pre
f g ciſis radicitꝰ diſſidioꝝ vepri/
h bus ⁊ litigioꝝ anfractibꝰ oī/
no ſubductis inter eccleſiarū
i antiſtites ad curam ⁊ regimē
gregis dn̄ici deputatos: cete/
raſqꝫ perſonas quas ordo cle
k ricalis includit: pacis tran/
quillitas vigeat feruor chari
l m tatis exeſtuet: inualeſcat con
cordie vnitas: animoꝝ idēti/
tas pſeueret. ¶ Scimus enī
n et ex euidentia facti collegi/
mus: ꝙ non niſi in pacis tem
pore bene colit̄ pacis auctor:
nec ignoramꝰ ꝙ diſſenſiones
o ⁊ ſcandala prauis actibꝰ adi/
tum preparāt: rācores ⁊ odia
ſuſcitāt: ⁊ illicitis moribꝰ au/
p ſum prebent. ¶ Ab olim ſi/
quidem inter p̄latos ⁊ recto/
res ſeu ſacerdotes ac clericos
parochialiū eccleſiarū per di
uerſas mūdi ꝓuincias conſti
tutos ex vna parte: ⁊ predica
torū ⁊ minorū ordinū fratres
q r ex altera: pacis emulo ſatore
s ziȥanie procurante grauis et
periculoſa diſcordia extitit ſu
ſcitata ſuper p̄dicationibus
fidelium populis faciendis:
eorum cōfeſſionibus audien/
dis: penitentijs iniungendis

eiſdem: ⁊ tumulandis defun
ctoꝝ corporibꝰ: qui apud fra
trum ipſorū eccleſias ſiue lo/
ca noſcunt̄ eligere ſepulturā.
t ¶ Nos auteȝ pij patris mo
re laudabili moleſte ferentes
incōmoda filioꝝ reducentes
v ad exacte cōſiderationis exa/
men: ac infra pectoris clau/
ſtra ſollicite reuolentes: q̄ꝫ
x y ſit plena periculis: q̄ꝫ onuſta
diſpendijs: q̄ꝫqꝫ in diuine ma
z ieſtatis reſpectu reddatur ex
oſa diſcordia ſupradicta. et
propterea intendentes pa/
terne ſollicitudinis ſtudio il/
lam prorſus euellere: ac om/
nimode ſubmouere: nullis
vnq̄ꝫ futuris temporibus fa/
uente domino ſuſcitandam:
grandi quoqꝫ deſiderio cupi
entes: vt huiuſmodi negoci/
um quod potiſſime īſidet cor/
a di noſtro finem ſalubrem ⁊ ce
b lebrem per apoſtolice ſolertie
ſtudium conſequatur: diligē/
ti cum fratribus noſtris de/
liberatione prehabita: ſuper
c eo ad honorem dei exaltatio/
nem catholice fidei quietum
ſtatum partium predictarum
ac ſalutis animarū fidelium
incrementum: de ipoꝝ fratrū
conſilio auctoritate ap. ſtatui
mus ⁊ etiā ordinamꝰ: vt dicto
rum ordinum fratres in eccle
d ſijs et locis eorum ac in pla/
e teis cōmunibus libere vale/
f ant clero et populo predicare
g ac ꝓponere verbuȝ dei. hora
illa duntaxat excepta in quo
h locorum prelati predicare vo
luerint vel coram ſe facere ſo/
i lenniter predicari: in qua pre
dicare ceſſabūt p̄terq̄ꝫ ſi aliꝰ

Verſus ciſmo. Rex ſolluȝ doctor cathedram iudex q̄ꝫ tribunal.
Curile Poſſidet ac ſedē preſul p̄torqꝫ curule: quaſi curile: q: fe
rebant̄ in curru: de hac cathedra iudicātis ⁊ docētis. xl
Alueus di. multi. a ¶ Et ſi. ꝓ q̄ꝫuis. b ¶ Alueū. Alueus di/
cit̄ venter fluuio ... dicit̄ etiā vas factū ad modū aluei
fluuij in quo la/
uātur pedes car/
nes ⁊ olera: ⁊ di/
citur ab aluo qđ
eſt quoddā ven/
tris receptaculū
recipiens cibuȝ
c ¶ Confluunt.
ij. q. vj. ca. ij. cum
vij. c. ſequen.
Torrens d ¶ Torrens.
Dicit̄ fluuius vel
aqua veniens cū
impetu ab imbre
que in eſtate tor/
reſcit ⁊ areſcit.
e ¶ Inſtantius
No. ꝙ habēs ad
multa intendere
ad id qđ eſt gra/
uius debet ma/
num apponere: ſi
cut iuris preſum
ptiōe qui vult ſe
liberare ſoluēdo
ſe liberat ab eo
quod eſt grauiꝰ
ff. et. C. de ſolu. l.
j. ſm Jo. an.
f ¶ Radicitus.
Fruſtra romani
conatur incidere
qui radicem non
euellit de pe. di.
ij. qui radix.
Vepres g ¶ Vepribus
⁊ li. Vepres dicū
tur ſpine que vi
prendunt ⁊ lace/
rant carnes ⁊ ve
ſtes. h ¶ An
fractibuſ. Sic di
cti quia vndiqꝫ
frangunt: et di/
cuntur vie aſpe/
re plene diuerti/
culis circūfracti
onibus ⁊ ruinis:
et habetur idem
ver. de elec. quo/
rundam. li. vj.
i ¶ Antiſtites.
Ni ſolēt dici epi
quaſi ante alios
ſtantes.
k ¶ Includit. xj
q. j. duo ſunt. de
eta. ⁊ qualita. cū
Exeſtuare contingat. l ¶ Exeſtuet. Quaſi ferueat bullat vel ca/
Inuale leſcat. m ¶ Inualeſcat. Quaſi valde valeat creſcat
ſcere ⁊ abūdet. n ¶ Ex euidentia. De elec. q̄ꝫ ſit in princi.
lib. vj. o ¶ Actibus adi. Eccl. xxxviij. Abſtine te a li/

te ⁊ minues pctā. p ¶ Prebent. Cōcor. C. de iudi. ꝓ/
perandū in ꝓn. q ¶ Emulo. Cōcor. proe. cōpil. Greg.
de hoc ver. no. xliij. di. ſancimus. ⁊ facit. xvj. q. j. c. j. poſt
prin. r ¶ Satore. i. ſeminatore. s ¶ Zizanie. Seges Zizania
vel herba peruerſa. ſ. loliū. lvj. diſt. naſci. xxiiij. q. j. quo/
niā. ⁊ quandoqꝫ.
ponitur pro ſor/
de omnium ſege/
tum: huic litte/
re ꝯcor. de elec. lȝ.
t ¶ Patrꝭ. Qui
habet querere cō
ſiliū pro liberis.
ff. de adul. nec in
ea in fi. Job mo.
v ¶ Exacte. q̄ſi
exq̄ſite. C. mā. i re
mādata Jo mo.
x ¶ Periculis.
Dicitꝰ a pereo pe Per
ris. y ¶ Onuſta
Quaſi onerata.
de elec. vbi peri/
culū in ꝓn. li. vj.
z ¶ Exoſa. i. per
fecte odioſa.
a ¶ Salubrem.
Quaſi ſalubris
vel ſalutis vbe/
rem. ¶ Soler
tie. Vide quod
dixi. ſ. ea. cōpil.
de offi. dele. c. vl.
c ¶ Ad honorē.
Si. de vſupal. c.
ad honorem.
d ¶ Locis eoꝝ.
Quicquid infra
ſepta vel ambi/
tum etiaȝ in pra
tis vel hortis: vl̄
alijs ſpacijs vi/
detur includere.
e ¶ Communi/
buſ. In priuatis
ergo ſecus.
f ¶ Predicare.
Etiā tempore in
terdicti: de ſen.
excom. rn̄ſo.
g ¶ Verbū dei.
De offi. ordi. iter
cetera in prin.
h ¶ Prelati.
Jure cōmuni vl̄
conſuetudinario
ſm Johannem
mo. qui dixit re/
ctorē eccleſie non
contineri nomi/
ne prelati cum
ſupra ſit expreſ/
ſus poſt prela/
tum in verbo ab olim. de vicaro tamē dicit idem quod
de prelato: quia quod per ſe non poſſunt ordinarij per
alios faciunt. de offi. ordi. inter cetera. et. eo. titu. ſi epi/
ſcopus. li. vj. i ¶ In qua predicare. Hora.

de prelatoꝝ ipſoꝝ voluntate ꝓceſſerit hac licētia ſpeciali. a In ſtudijs autē generalibus vbi ſermones ad clerū ex more fieri ſolēt: diebus illis quibus p̄dicari ſolēniter ꝯſueuit ad funera etiā mortuoꝝ ⁊ in feſtis ſpecialibus ſiue peculiaribus eorundē fratrum pñt ijdē frēs ⁊ liceat eiſdez libere b p̄dicare: niſi forte illa hora q̄ ſolet ad clerū in p̄dictis locis dei verbū ꝓponi: ep̄us vel p̄ c d latus ſupior clerū ad ſe generaliter ꝯuocaret: at ex aliqua rōne vel cauſa vrgente clerū ipſum duceret congregandū. e ¶ In eccleſijs aūt parochialibus fratres illi nullatenus audeāt vel debeant p̄dicare vel ꝓponere verbum dei: niſi fratres predicti a parochia f libus ſacerdotibus inuitati fuerint vel vocati: ⁊ de ipſoꝝ beneplacito ⁊ aſſenſu ſeu petita licentia fuerit ⁊ obtenta: niſi epiſcopus vel prelatus ſuperior per eoſdem fretres pre g dicari mandaret. ¶ Statuimus etiam et ordinamus auctoritate predicta: vt in ſingulis ciuitatibus ⁊ dioce. in quibus loca fratrū ipſoꝝ cōſiſtere dinoſcuntur: vel in ciuitatibus et dioce. locis ipſis viciniſ: in quibus loca huiuſmo h di nō habenť magiſtri vľ priores ꝓuinciales predicatoruz aut eorum vicarij et generales ⁊ prouinciales miniſtri ⁊ i cuſtodes minorū ordinū pre k dictorum: ad preſentiā prelatorum eorundem locorum ſe conferant per ſe vel per fratres q̊s ad hoc idoneos fore putauerint humiliter petituri: vt fratres qui ad hoc electi fuerint in eorum ciuitatibus ⁊ dioce. confeſſiones ſubditorū ſuorum ꝯfiteri ſibi vo l lentium audire libere valeāt ⁊ huiuſmodi cōfitentibus ꝓut ſm deum expedire cognouerint penitentias imponere ſalutares: atqꝫ eiſdem abſolutionis bñficiū impēdere de licentia gr̄a ⁊ bñplacito eorun m dem. ¶ Ac deinde p̄fati ma n giſtri p̄ores ꝓuinciales ⁊ miniſtri ordinū predictoꝝ elige o re ſtudeant pſonas ſufficien p tes: idoneas vite ꝓbatas: diſcretas modeſtas atqꝫ peritas ad tam ſalubre miniſteriū q ⁊ officium exequēdum: quas ſic electas ab ipſis repreſen r tent vel faciant preſentari prelatis: vt de eorum licētia gratia et beneplacito in ciuitatibus et dioceſibus eorundem huiuſmodi perſone ſic electe ꝯfeſſiones ꝯfiteri ſibi volentium audiant: imponāt penitē tias ſalutares: ⁊ bñficiū abſo s lutiōis impēdāt: ꝓut ſupiꝰ eſt exp̄ſſuz extra ciuitates ⁊ dio. in q̇bꝰ fuerint deputate: p q̄s eas volumus ⁊ nō p ꝓuinci/

a ¶ Generalibus. i. locis habentibus ſtudiū ex priuilegio vel conſuetudine: cuius initij non ſit memoria. de cle. nō reſi. tue. ꝟ. de priuile. c. ij. li. vj. ⁊ in ꝓemio degeſtorum. §. hec autem tria. b ¶ Niſi. A primo dicto huius ver. excipit: non a duobus ſequentibus qđ ſatis verba demonſtrant. c ¶ Superior. Nō reſpectu ep̄i de quo premiſit: ſed cleri cui ſup eſt de cōſuetudīe vel p̄uilegio ſm Joh. mo. d ¶ Generaliť. Secus ergo vbi ſpēaliter vocaret p̄latos doctores vel his ſimiles. e ¶ Eccleſijs. Nec ipaꝝ capelľ vel cimiterijs. de ſen. ex. ſi ciuitas li. vj. ſm Jo. mo. quē no. ꝙ in. ꝟ. p̄ di. ꝑmittiť his p̄dicare cum certa modificatōe: hic prohibeť: niſi certis caſibꝰ: quare cum de iure communi illis p̄dicare nō competat: ſed ſolū prelatis et curatis. ꝟ. §. huiuſmodi. reputat iſtis omnem locū interdictuz qui nō reperitur hic permiſſus. f ¶ Sacerdotibus. Puto ſuffi cere ſi iſti ſunt vicarij ꝑpetui: cum ad eos ſpectet cura. de offi. vi. c. fi. de preben. ſuper eo. lib. vj. ⁊ idem puto in temꝑalibus datis in caſu licito auctoritate epiſcopi: vt de elec. cum ex eo lib. vj. g ¶ Statuimꝰ. Secundus articulus cōfeſſionū circa quas ꝓuidet primo de licentia petenda. ſecundo de confeſſoribus eligendis ⁊ preſentandis. ibi: Ac deinde. Tertio limitat locum et numerum. ibi: Extra ciuitates. Quarto ꝓuidet quando licentia datur ⁊ electi acceptantur et quando non acceptantur. ibi: Et ſi idem Quinto quando denegať licentia dat gratiam cum certo moderamine. ibi: Si vo. h ¶ Non habentur. Dato ergo ꝙ fratres nō haberent locū mutine: poſſent tñ prelati de quibus ſequiť ab ep̄o Mutineñ. petere qđ ſequitur: ⁊ pro ipſa dioce. electionem facere. i ¶ Cuſtodes. Priores ergo cōuentuales quo ad predicatores et guardiani quo ad minores hoc non pñt. k ¶ Prelatorū. ſ. epiſcoporum ⁊ ſuperiorum de quibus premiſit ⁊ patet hic. ꝟ. ibi: In eorum ciuitatibus ⁊c̄. l ¶ Audire. No. hunc ordinē vt primo audiať ꝯfeſſio. Sedo imponatur penitētia. Tertio fiat abſolutio: non ergo precedat abſolutio impoſitionem penitentie: vt ſic abſolutionem precedat cordis cōtritio: oris cōfeſſio. operis ſatiſfactio ſaltem affectu. m ¶ Deinde. ergo non p̄us non tamen eſt neceſſe ꝙ talem licentiam habeant: ſed ſatis eſt ꝙ petant quo ad hoc vt eligere poſſint. n ¶ Miniſtri. Scilicz generales vel prouinciales. et no. quia de vicarijs propriorum prouincialium: et de cuſtodibus nō repetit de quibus premiſerat: licet hoc illi petitionem poſſint facere de qua premiſit: nō tamen electionem de qua hic loquitur. o ¶ Sufficientes. vj. qualitates exprimit Johan. mona. p ¶ Probatas. Beatus Berñ. ad Euge. Probatos oportet eligi non probandos: ⁊ facit de p̄bend. in Lateraneñ. in fine. q ¶ Et officiū. Quod eſt ars artiū. de eta. et qualita. ca. cum ſit. Johan. mo. r ¶ Preſentari. Perſonalis ergo preſentatio fieri debet. Nam dicitur preſens qui probetur ſenſibus corporis. facit. ff. de verbo. obli. l. j. in prin. s ¶ Impendant. Cū determinatione que habeť. ꝟ. ver. per huiuſmodi. ⁊ licet iſta ſint de cura animarū: ⁊ articulus precedens ⁊ ſubſequēs: per quod videť iſtos eſſe curatos ſaltē in tanto: vel ex delegata poteſtate vt hic: vel ordinaria: vt. ꝟ. ver. ſi vo. dicit finaliter Johan. mo. ꝙ iſti non ſunt curati: quod etiā ſm eū eſſet quo ad frēs minores ꝯtra conſtitutionē exijt. de verbo. ſigni. lib. vj. ſit ratio: quia nec ipſi aſtricti ſunt ad executionem vel exercitiū iſtorū actuū. nec fideles ſunt aſtricti: vt in his

a Nas deputari ꝯfeſſiones nulla
b tenus auditure. Numerꝰ au/
tem pſonarū aſſumēdarū ad
huiuſmodi officiū exercendū
eē debet ꝓut vniuerſitas cle/
ri et populi ac multitudo vel
c d paucitas exigit eorundez. Et
ſi iidem prelati petitam licen/
tiam cōfeſſionum huiuſmodi
e audiendarū ꝯceſſerint illam
ꝑfati mgri miniſtri ⁊ alij cum
f gratiarū recipient actione: di
cteq̄ ꝑſone ſic electe cōmiſſuz
ſibi officium exequantur: ꝙ
g ſi forte iam dicti prelati quēq̄
ex dictis fratribꝰ pñtatis eiſ/
dem ad huiuſmodi officium
h nollent habere vel non duce
rent admittendum: eo amoto
vel ſubtracto loco ipſius ſimi
liter eiſdē preſentandis prela
i tis poſſit et debeat alius ſur/
rogari. ¶ Si vero iidem pre/
lati prefatis fratribꝰ ad ꝯfeſ/
ſiones vt premittitur audien
das electis huiuſmodi exhi/
k bere licentiaz recuſarint: nos
ex nunc ipſis vt ꝯfeſſiones ſi/
l m bi cōfiteri volentiū libere lici
teq̄ audire valeant: ⁊ eiſdem
penitentias imponere ſaluta
res: atq̄ eiſdem beneficiū ab
n ſolutiōis impartiri: gratioſe
o ꝯcedimus de plenitudīe apo
ſtolice poteſtatis. ¶ Per hu
iuſmodi autem cōceſſionē ne/
quaq̄ intēdimus pſonis ſeu
fratribus ipſis ad id taliter
deputatis: ptātem in hoc im/
pendere ampliorem q̄ in eo
curatis vel parochialibus ſa
p cerdotibus eſt a iure cōceſſa:
q niſi forſan eis eccleſiarū pre/
lati vberiorē in hac parte gra
tiā ſpecialiter ducerēt facien/
r dam. Huiuſmodi quoq̄ ſta/
tuto et ordinationibꝰ noſtris
adiicimus: vt fratres dictorū
ordinum in eccleſiis vel locis
ſuis vbilibet conſtitutis: libe
s ram vt ſequitur habeāt ſepul
turam: videlicet ꝙ omnes eā
recipe valeāt qui ſepeliri ele/
gerint in locis et eccleſiis me
moratis. ¶ Uerum ne paro
chiales eccleſie ⁊ ipſarum cu/

ad eos recurrant: ⁊ ſic licet ex ꝓuilegio huiꝰ ꝑpetue cō/
ſtitutiōis hoc poſſint nō ꝑ hoc ſunt cenſendi curati.
a ¶ Deputari. Si. de accu. ſicut olim. b ¶ Auditure
Si nō electus ſe ingerit vel electus extra dioce. in q̄ de/
putatꝰ eſt bona fide illi ꝯfeſſus ⁊ ab illo abſolutꝰ tutus
eſſet quo ad deū et vide quod no. de elec. dudum. ij in glo. quia cum iam deſierit: ⁊ qꝺ ibi ſcripſi.
c ¶ Paucitas. Si d voto ꝙ ſup his. x. q̄uis. xxi. di. in nouo in fi. d ¶ Exigit. No. numerū pſidentium deputari ſcḋm q̄titatem ſubiectorū. ſi. de vi. et ho. cle. qm̄. cum ſuis ꝯcor. ſi aūt ꝯtendit epȷ̄s cum fratribꝰ di/cens minorē nu/merum ſufficere: recipiat epiſco/pus numerū de/quo ſibi videtur: de reliquis recur/ratur ad arbitri/um boni viri: id eſt iudicis. ff. de verbo. obli. cōti/nuus. §. cum ita ſcḋm Joh. mo. qui dicit ꝙ caute for/te faceret eṗus ſi in ꝓncipio cū cō/cedit licentiā ta/xaret numerū: li/ceret eni a princi/pio q̄n̄q̄ qꝺ nō li/ceret ex poſt facto. ff. de pac. in traditiōibꝰ. C. de do. que ſub mo. l. j. ⁊ l. ꝑfecta. fa. de ꝯdi. ap. verū. e ¶ Conceſſe rint. quā ſine cā reuocare nō poſſent. de regu. iur. decet. li. vj. f ¶ Actione. Si. de ce. cū apl'ſ. aū mediū. de im/mu. eccle. aduerſus. g ¶ Quencq̄. Videt ꝙ oēs refu/tari nō poſſint: dic ꝯtra ſcḋm Jo. mo. cū h verbū iuris eq̄ polleat vniuerſali: ⁊ extēdat in edictis pretoꝝ. ff. vi. bo. rap. pretor. §. hoīes. ff. de ꝯſti. pe. l. j. §. j. de neg. geſt. l. j. §. j. et. iij. alias ſcḋm eum fieri poſſet fraus ꝯſtitutioni: q̄ multa reqrit in talibꝰ fribus. ſ. x. ac deinde. h ¶ Nol lent. factū ⁊ ꝓpriū motū nō cauſe cognitionem denotat ſcḋm Jo. mo. i ¶ Surrogari. Si nō recipit: ſi ex iuſta cā: q2 nō eſt q̄lis. ſ. deſcribit: ſibi iputet qui malū elege/rūt: ſi ſine cā ſuccedit pape licentia: vt ſtatim ſequit ſcḋm Jo. mo. k ¶ Recuſarint. Si nō recuſat expꝛſſe ſed nō dat vel negligere videret: ꝙ locū hēt h priuilegiū poſt trinā monitionē vl' reqſitionē: ꝑ decre. j. de ſup. neg. pre la. ⁊ facit. de ap. ab co. li. vj. ⁊. ſ. ea. cōpil. de ap. q̄uis. l ¶ Volētiū. Forte nō intellexit de religioſis q̄ ſcḋm ſuo/rū ordinū ſtatuta ſuis ꝑlatis ꝯfiteri debēt: vt etiā dice/bat ꝯſtitutio Bñdicti. m ¶ Libere. Denotat ꝙ non eſt neceſſe licentiaz ſacerdotis parochialis haberi: ⁊ eſt ſimile. de preben. licet epiſcopus. lib. vj. cuius contra/rium videtur hic velle Johan. monach. n ¶ Im/

partiri. abſoluti ergo non habebunt neceſſe vlterius cō/
fiteri proprio ſacerdoti. nec ob. decre. ois. in ꝓn. de pe. et
re. q̄ intelligit de illo q̄ alteri legitie ꝯfeſſus nō eſt: vt di
cebat Bñdictꝰ in ꝯſtitutiōe inter cūctas: ⁊ vide qꝺ ſcri
pſi poſt Hoſti. in. c. ois. ſuꝑ ver. ꝓprio. huiꝰ tū ꝯtrariū tenebat prolixe h Joh. mo. niſi cū iſta cā ſubeēt nō ꝯfitēdo ꝓprio ſacerdoti. Joh. an. o ¶ Concedimꝰ. Concor. ſ. ea. cō/pil. de fo. compe. q̄uis. §. volumꝰ. p ¶ Conceſſa. Hoc intēdit qꝺ caſibus epis re/ſeruatis non pñt abſoluere: ꝙ qui ſint illi. no. de pe ni. ⁊ re. ſi eṗs. li. vj. et hic ꝑ Joh. mo. et plene per Hoſti. in ſum. ip ſius tituli. §. cui ꝯfitendū in fi. ij. colū. dicit autem hic Joh. mo. ꝙ eṗs caſus de qui bus aū hāc ꝯſti/tutionē poterant curati abſoluere ſibi reſuare poſ/ſet hac cōſtitutio ne nō ob. q2 licet fratres ſint exem pti parochiani ñ alleg. de ꝓuil. ex ore. eo. ti. ꝑ exem ptionem. lib. vj. Nec dicit a iure ꝯceſſuz ꝙ iure re uocatū eſt. argu. ff. de diuor. l. diuortium. Item ſi poteſt artare poteſta/tem ordinariā curatoꝝ: fortiꝰ hāc extraordinariā ne idē ſubditus cenſeat diuerſi iuris quo ad curatos ⁊ quo ad fratres. de priuil'. quia circa. ſit ergo ſenſus ꝙ non abſol uat frater quem nō abſoluat curatus: iſta igit acciden/talia ⁊ de bene eſſe nō mutāt ſubſtancialē ⁊ ordinariam poteſtatem eṗoꝝ. de hereti. per hoc. lib. vj. nō obſtat ſi dicas ꝙ hic erit auferre vel decurtare priuilegiū: qꝺ fie ri non poterit etiam indirecte: de ꝓuile. q̄to: quia licitū eſt cuilibet facere quodlibet iure ꝓprio: dūmodo non fa ciat animo iniurādi: nec alicui facit iniuriam ⁊c̄. de ele/cti. cū eccleſia vulterana. cum ſuis concor. q ¶ Prela/ti. epiſcopi ⁊ ſuperiores: vnde videmꝰ ꝙ hodie aliq̄bus ex illis concedunt caſus reſeruatos. r ¶ Huiuſmodi q̄z. Circa partē iſtā plures queſtiones occurrunt q̄ cir/ca ꝑcedentes: ratio patet: q2 hic de lana ⁊ lacte vel red/ditu agit: ⁊ non ibi: vidi aūt ⁊ habeo formā cuiuſdā lit tere que dicit ab iṗo Bonifacio eṗo Moreñ. emanaſſe: ad querelam cleri Moreñ. que quaſdā ex illis determi nat declarādo ⁊ iudicē dando in modum cōſeruatoris: quas. ī. ſubiungam: ⁊ rationes quas inducit ꝑ iura ꝓba bo. s ¶ Sepulturam. Quam alias de iure communi non haberent ex quo populum non habent: et hoc ſcri pſi poſt Inno. ⁊ Hoſtien. eo. ti. c. j. in ꝓn.

An eṗs po teſt refuta/ re omnes

rati ſiue rectores qui miniſtrare hn̄t eccl'iaſtica ſacr̄a q̄bus a noſcit̄ de iure competere predicare ſeu ꝓponere verbū dei ⁊ ꝯfeſſiones audire fidelium: debitis et neceſſarijs beneficijs defraudent̄: cuȝ operarijs b mercedis exhibitio debeat̄: auc̄te apoſtolica cōſtituimus ⁊ ordinamus eadē vt dictoꝝ c ordinū fratres de obuentio d nibus omnibus tam funeralibus q̄ȝ quibuſcunqȝ ⁊ quōcunqȝ relictis. diſtincte vel indiſtincte: ad quoſcunqȝ certos vl' determinatos vſus de quibus etiam quarta ſiue canonica portio dari ſiue exigi non conſueuit: vel non debet e f de iure: necnon de datis vel qualitercūqȝ donatis in morte ſeu mortis articulo in infirmitate donantis vel dan g tis de qua deceſſerit quomo h docunqȝ directe vel indirecte: fratribus ipſis vel alijs i pro eiſdem quartam partem quam auc̄te apoſtolica taxamus ⁊ etiam limitamus parochialib⁹ ſacerdotibus ⁊ eccleſiaruȝ rectoribus ſeu curatis k l largiri integre teneantur. facturi et curaturi: φ nec alij nec alijs a quibus quarta huiuſmodi minime deberetur: ad ipſorum fratrum vtilitatem vel cōmodum huiuſmodi ſint relicta aut in eas taliter data vel donata ꝓcedant: ſeu quod in morte vl' ab infirmis huiuſmodi dandum vel donandum fratribus ipſis exiſteret: in eorundem dantium vel donantium ſanitate ſibi dari vel donari procurent. ¶ In quibus per ipſos vitā

a ¶ Predicare. Vide qd̄ ſcripſi poſt Inno. ⁊ Hoſtiē. de here. excōmunicamus. j. §. quia vero. b ¶ Debeat̄. ẜ. eo. ti. c. j. xij. q. ij. quicunqȝ ſuffragio. c ¶ Obuentionibus omnibus. Declarat predicta cōmiſſio φ ſi non relinquit̄ fratribus: ſed frater dat̄ executor ad certā ſummam diſtribuendaȝ arbitrio ſuo vel ſibi legat̄ aliqd̄ diſtribuēdū: quaȝ ſummā vel qd̄ legatū ipe executor vel legatari⁹ poſtea diſtribuit in eoſdem qd̄ debetur quarta cuȝ eo caſu recipiat̄ ab executore: vel legatario vt a miniſtro. ff. de le. ij. ſi q̄s ti tio. et ſi cui plus q̄ȝ ꝑ legē fal. i. diuus. Nec ob. littera. ꝗ ad q̄ſcūqȝ certos ⁊c. quia q̄ cauſa dubitationis tollēde adiecta fuerit: obuentionū gn̄alitateȝ nō minuit. ff. mā da. qui mutuā. et ff. de reg. iur. que dubitatōis. Idē ibi declaratur qn̄ nil relinqt̄ fratribus: ſed decedēs mandat executori vt ipis fratrib⁹ det aliqd̄ vl' ꝓmittat: qꝛ cū illud palā capere poſſint: relicti iure cenſet̄ ⁊ debet̄ q̄rta: ſicut et fideicōmiſſum tacitū non capaci dimiſſum ſubiacet falcidie: ꝓbant̄ hec. ff. de iure fiſci. l. iij. §. ſi q̄s. et. §. qn̄. ff. de his qui. vt indig. l. in fraudē. C. ad. l. falci. l. iij. d ¶ Funeralib⁹. Declarauerat Bn̄dict⁹ illa eſſe funeralia q̄ cū funere deferunt̄: in p̄di. ꝯſtōe inter cūctas: ⁊ ibi ſtatuerat de cādelis q̄ dant̄ ad man⁹ q̄rtā nō deberi: ſed ex q̄ reuocata eſt illa ꝯſtitutio: puto etiā ꝺ illis cādelis deberi: ⁊ lȝ h'ſit rigoroſū: h̄ tn̄ vult iſta lr̄a ⁊ ꝟbū oībus qd̄ p̄cedit ⁊ q̄buſcūqȝ qd̄ ſequit̄: ⁊ ꝑ hec ꝟba etiā puto eos teneri de his q̄ ligant̄ ꝓ miſſis dicēdis. e ¶ De iure. Vt ptȝ de teſta. c. fi. de. ꝟ. ſig. ex ꝑte. iij. Et ꝑ hoc ptȝ φ iſta ꝯſtitutio eſt iuris veteris correctoria. ⁊ ſic reſtringēda: ⁊ ad alios q̄ȝ ad p̄dicatores et minores nō extēdenda: vt no. de reg. iur. que a iure. li. vj. de regula. ꝯſtitutionē. f ¶ Datis. Declarat p̄dicta cōmiſſio φ ſi teſtator legatū ſoluit in vita nihilominus debet̄ q̄rta: qꝛ videt̄ ſoluere vt legatū: vn̄ legatari⁹ illud iterū poſt mortē non petit: ⁊ ſi falcidie loc⁹ ſit illā ꝓpterea nō euadit: ꝓmū ꝓbatur. C. de leg. l. filia. ff. de leg. ij. luci⁹. j. ⁊. l. luci⁹. ij. §. impuberē. ad idē. ff. ad. l. falci. cū quo. §. fi. ſecundū ꝓbat̄. C. ad. l. fal. in donationib⁹. ⁊. l. pe. C. fami. herciſcū. ſi cogitationē g ¶ Deceſſerit. Hac ratione declarat predicta cōmiſſio: φ licet tales petant cū illoꝝ habitu ſepeliri quarta debetur. nam ⁊ ſi ad ipſorū religionem tranſirent in egritudine de qua decederent deberet̄ quarta. e. ti. de his. h ¶ Indirecte. Per hoc dicit cōmiſſio predicta patere φ quarta debet̄ de his q̄ teſtatores relinquunt vel dant in infirmitate de qua decedunt: vel dari mandant poſt mortē: de hoc in teſtamento mentione nō facta ſingularib⁹ fratrib⁹ ad eoꝝ cōmoditates: puta emptiōes libroꝝ vel veſtiū addens rationē: quo id eis vel ꝯuentui querit̄: ſicut ꝑ monachū monaſterio: ꝑ ſeruū dn̄o: ⁊ patri ꝑ filiū. xij. q. j. non dicatis. xviij. q. j. c. j. in fi. inſti. per q̄s ꝑ. in ꝓn. C. e. ti. l. j. in fi. ⁊. l. vlti. et in legato ſerui inſpicit̄ ꝑſona dn̄i et an ſibi legari poterit. et ex tali legato pōt dn̄s fideicōmiſſo grauari. hec ꝓbant̄ ff. de leg. j. cum filio. de lega. ij. ſi alienus ſeru⁹. de heredi. inſti. l. nōmin⁹. C. de heredi. inſti. l. neqȝ. nō obſtat predictis. de teſta. reqſiſti ad fineȝ. qd̄ loquit̄ in illo qui pōt hr̄e ꝓprium Iohan. an.

i ¶ Quartam Quero an p̄dica tores et minores teneant̄ ad hanc q̄rtā de his q̄ relinquunt̄ eiſdē ꝑ eos q̄ apud illos non ſepeliuntur. Predicta cōmiſſio recitat φ non leuis opinionis doctores dixerūt quartā deberi eccleſie parochiali de oībus relictis a ſuis parochianis: etiā ſi ſepulti fuerint apud illā: placuit aūt hec opinio Hoſti. Pe. ⁊ Egi. ſed tangit glo. Inno. ⁊ Ab. cōtra q̄ opinio placet Archidia. ⁊ mihi vt ſcripſi. e. ti. c. j. et hic Iohā. mo. dicit demū illa cōmiſſio φ ex q̄litate ꝑſonarū ⁊ q̄ntitate relictorū ⁊ ex p̄teritis preſumi poteſt fraus maxime: qꝛ qn̄ nō tenebant̄ ad quartā ſepulturas p̄cipue diuitū totis viribus ꝓcurabāt: ⁊ vt dicit ex his iura quādoqȝ preſumūt fraudem ⁊ faciūt cōiecturas. ſuppoſita ꝟo fraude ꝯſtat φ debet̄. de teſtamen. officij. ⁊. c. requiſiſti. in fi. ⁊. c. finali. primū ꝓbatur de renū. c. ij. li. vj. ff. ſi q̄s. o. cauſa teſ. li. vj. ⁊. l. Iulian⁹. de ac. emp. Iulianus. alias inter eum. §. ibidē. de vſu. q̄ ſemiſſes. de pig. act. l. vel vniuerſoꝝ. de leg. j. ſi ſeruus plurīū in fi. Ioh. an. — Queſtio notabilis

k ¶ Largiri. Per h̄ dicebāt ipſi fratres φ heredes debebant eis ſoluere integra legata: quorū quartā curati de manib⁹ ſuis recipere debebāt. ſed declarat p̄dicta cōmiſſio: φ ſicut falcidia eſt in bonis heredis: ſic iſta q̄rta in bonis eccl'iarū parochialiū: quare curati eā vendicare poſſunt: ⁊ inhibere heredib⁹ vel ꝑ fideicōmiſſum grauatis ne illam ſoluāt fratribus precipue cū illos ſuſpectos hr̄e poſſint φ ſibi non ſoluant eandem. ad hoc. ff. ad trebel. heres in fi. ff. ad. l. falci. lineam margaritarū. — Nota

l ¶ Integre. Ita φ non diminuet̄ ꝓpter obuentiones quas habuit parochialis ſacerdos in miſſa funeris dicta apud ſuam eccleſiā priuſq̄ȝ funus portaret̄ ad fratres ſm̄ Io. mo. quia iuri cōmuni ſtatur: vbi nō eſt mutatum. alle. de elec. ꝯſtitutio. li. vj. dicit etiā φ ſi conſuetudo habet: ſemper prius funus portabit̄ ad propriam — Nō bene

eccl'am. Iſta enī decre. nō tollit ꝯſuetudines niſi p̄cedē tib⁹ aduerſas: dicit enī ꝙ vbi nō eſt ꝯſuetudo etiā eſſet deferēdū: vt ſic hr̄et miſſam in ꝓpria eccl'ia: ⁊ ſic recipi/ at ibi vltimū vale a ſuo curato. alle. in ar. de cōſe. di. vj. nō oportet. ij. nec iſtud electioni ſepulture repugnat: ſed concordat.

ad cauſam pendentem vel deciſam: etiam ſi ad preteri/ ta referatur. f ¶ Premiſſorum. Ergo non ſolum vl/ timum articulum de ſepulturis: ſed etiam precedentes duos reſpicit ſm Iohan. monach. g ¶ Cooperatores De offi. ordi. inter cetera in fi.

a ¶ Onerare. Cōcor. ſ. e. cōpil. de fo. cōpe. ꝗ̄uis. §. pe. in fi.
b ¶ Coerceri. In nuit ꝙ ad q̄rtaꝫ coerceri poſſent: ſed ꝓpt̄ exceptio/ nes ipoꝝ nō ha/ bet clerus a q̄ iu ſticiā ꝯſeq̄ poſſit ⁊ de h̄ ſūme ꝯq̄ri tur. c ¶ Verbo Hic videt̄ exp̄ſ/ ſum ꝙ valeat pri uilegium vel gr̄a ap'lica de qua cō ſtat: lꝫ ſcriptura ſuꝑ ea ꝯfecta nō ſit. de q̄ ſatis no. Arch. in ꝓe. vj. et vltra ea q̄ ibi allegat bñ facit xxv. q. ij. inſtitu/ tionis: et qd̄ ibi no. ⁊ de hoc vide in mercu. ſub ru/ brica de priuile. d ¶ Forma. Cō/ cor. ſ. e. c. ꝓxi. in fi. Iohan. an.
e ¶ Pacta. Di/ cit Ioh. mo. ꝙ ſi ſuꝑ pacto quod erat ſuꝑ ſepultu ra ſn̄iatū erat ꝑ papā et cōfirma/ tum pactū ante hanc conſtitutio nem: ꝙ per iſtam litteram illa ſen/ tentia ⁊ cōfirma tio non tollitur: imo ſtabit: et q̄a non eſt expreſſe ſublatum. C. de appel. p̄cipimus in fine. nec ſequi tur pactū eſt ſub latum: ergo ⁊ pa ctum firmatum ſententia et ꝯfir/ matione. Plus enim poteſt hic tale q̄ꝫ hic ſim/ plex: facit de pa/ ctis. q̄uis. de iu/ reiuran. licet. de foro competen.

a dis eoꝝ intēdim⁹ ꝯſcias one/
rate: vt ſi qd̄ abſit ꝑ frēs ipos
dolo vl' fraude quicq̄ꝫ in hac
ꝑte agi fortaſſe cōtigerit: p̄ter
id qd̄ eos ꝓpterea dict' ſacer
dotib⁹ rectorib⁹ ⁊ curatis te/
neri volum⁹ etiā diſtricta ra/
tio in extremi iudicij examine
requirat̄ ab eis. Ultra portio
nem aūt huiuſmodi nihil va/
leāt parochiales rectores cu
rati ⁊ prelati exigere ſupradi
cti: neq̄ꝫ illis dicti fratres am
plius impendere ſint aſtricti:
neq̄ꝫ ad id a quoq̄ꝫ poſſint ali
b qualiter coerceri. Nos etenī
vt in cunctis equaliter et pa/
cifice fauēte dn̄o ꝓcedat: vni
uerſa priuilegia gr̄as indul/
c gentias verbo ſeu ſcripto ſub
d quacunq̄ꝫ forma vel expreſſio
ne ſeu conceptione verborum
a nobis vel predeceſſoribus
noſtris romanis pontifici/
bus cuicunq̄ꝫ ordinum pre/
dictorum conceſſa: necnō con
ſuetudines conuentiones ſta
e tuta ⁊ pacta incq̄ꝫtum ſūt pre
f miſſis vel alicui premiſſorum
ꝯtraria ea penitus reuocam⁹
caſſamus: ⁊ irritamus: quin/
immo caſſa vel vacua ⁊ irrita
nunciamus: et decernimus
nullius ꝓrſus exiſtere firmi/
tatis. ¶ Ceterum vniuerſos
eccleſiarū prelatos cuiuſcun/
q̄ꝫ preeminentie ſtatus vel di
gnitatis exiſtant: ac ſacerdo/
tes parochiales ⁊ curatos ſi/
ue rectores p̄dictos pn̄tiū te/
nore rogam⁹ ⁊ hortamur attē
te: nihilominuſq̄ꝫ eis diſtricte
p̄cipiēdo mādam⁹ q̄tenus ꝓ
diuina ⁊ ap. ſe. reuerētia p̄di/
ctos ordines ⁊ ꝓfeſſores eoꝝ
h bn̄tes affectu beniuolo cōmē

datos fratrib⁹ ipis ſe nō diffi
ciles graues duros aut aſpe/
ros: ſed poti⁹ fauorabiles ꝓpi
cios ac benignos: piaq̄ꝫ mu/
nificētia liberales ſe ſtudeāt
exhibere: ſic eos in p̄dicatōis
officio et ꝓpoſitiōib⁹ Ubi dei
ac in oīb⁹ alijs ſupradictis tā
g q̄ꝫ coopatores eoꝝ idoneos ⁊
laboꝝ ſuorū ꝑticipes ꝓmpta
benignitate recipiant: ac affe
ctuoſe admittere nō omittāt:
vt ꝓinde illis eterne btītudi
nis p̄miū augeat̄: ⁊ aīarū ſa/
lutis incremēta felicia ꝓcurē
tur: nec ipos lateat ꝙ ſi ſecus
ab eis agi fortaſſe ꝯtigerit in
hac ꝑte apo. ſe. benignitas q̄
ordines et ꝓfeſſores eoſdem
vbere fauore ꝓſequit̄: ⁊ gerit
in viſcerib⁹ charitatis cōtra
eos non imerito turbaretur:
nec eadem equanimiter pati
poſſet quin ſuꝑ hoc ꝓuiſiōis
oportune remedium adhibe/
ret: ipſoſq̄ꝫ nihilominus cele/
ſtis idignatio p̄ncipis digna
ꝓ meritis repēdendis: cuius
obſequia fratrū ipſoꝝ ſeduli
tas curioſa ꝓſequit̄ mīme p̄/
teriret. De decimis: primitijs ⁊ oblationib⁹. Clemens. v. in ꝯcilio Uien̄. Ponit quat tuor caſus in q̄bus religioſi grauātes vl' fraudātes eccle ſias circa decimas eis debi/ tas ſi req̄ſiti ꝑ illos q̄ꝝ intereſt nō deſiſtūt īfra mēſem: vel de vſurpat' vl' retētis īfra duos mēſes ñ fecerīt emēdā: ſuſpē ſi ſūt ab officijs admīſtratiōi bus ⁊ bn̄ficijs ⁊ talia ñ bn̄tes ſūt excōicati. ſcd̄s terti⁹ ⁊ q̄rt⁹ caſus ibi ſeu. ca. I

i R Eligi/ oſi q̄cūq̄ꝫ q̄ noua/

R Eligio ſi quicū q̄ꝫ qui noua. ¶ Primo po/ nit conſtitutionē cum ſuis penis: quā ſecundo mo/ deratur ibi: Ce/ terum: ⁊ per hoc verbum religio/ ſi patet in ſecula ribus clericis vel laicis qui in hoc delinquerent nō eſſe locum his penis. concor. ſ. ea. compila. de teſtamen. ca. vno. ꝗ. de priuile. c. j. et facit quod in/ fra dicam in ca/ ſu ſecundo. ⁊ po/ teſt eſſe ratio: q2 communius re/ ligioſi delinque/ bant in his: ⁊ q2 ambire et concu piſcere aliena re probabilius eſt in religioſo. de electio. quorun/ dam. lib. vj. ſimi le de hereti. ac/ cuſatus in fine. co. lib. in religio/ ſo tranſlato ad eccleſiam ſecula/ rē: licet forte non fuerit de mente. videtur has pe/ nas locum habe re per verbum vniuerſale quod ſequitur: et facit quod no. de ele. ctio. quorundam lib. vj. in glo. pe/ nultima.
h ¶ Quicunq̄ꝫ. Etiam hoſpita/ larios et ciſterci/ enſes includit: de quibus. eo. titu. ex parte. j. ⁊ com prehendit etiam feminas: de hoc de electio. gene/ rali. libro. vj. in glo. ij. Diuiſio

c. ſi. lib. vj. inducit etiam auc̄. vt cū de ap. cogi. in prin ci. et. §. j. colla. viij. vbi nota. legem nouam non extendi

i ¶ Noualium. Quid ſit nouale: habetur de verbo. ſi/ gni. c. ij. ⁊. c. quid per nouale. ⁊ de priuile. c. vlti. Nou